

## Familiengottesdienst am 1. Advent 27.11.2022

**Köszöntés/Gruß: Gnade sei mit Euch und Friede von Gott, unserem Vater und dem Herrn Jesus Christus**

**Kegyelem néktek és Békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól**

**Bibeltext: Mt 5,14,16 Ihr seid das Licht der Welt. Eine Stadt, die oben auf einem Berg liegt, kann nicht verborgen bleiben. 15Man zündet auch nicht ein Licht an und stellt es unter den Scheffel, sondern auf den Leuchter; dann leuchtet es allen im Haus. 16So soll euer Licht leuchten vor den Menschen, damit sie eure guten Taten sehen und euren Vater im Himmel preisen.**

Liebe Gemeinde wir sahen einen Stern, der von den Kindern und KiGo Team in der Kirche eingebracht wurde. Ein symbolischer Akt, ähnlich wenn wir einen Lichtkörper sehen. So ist es auch mit einem Stern. Gibt uns Orientierung in der Dunkelheit.

In dem Predigttext aber sehen wir ein Beispiel darüber, dass wir selbst auch Licht sein können. Wir sind Lichter, die Leuchten können.

Wir können symbolisch auch Sterne sein. Wir können Licht schaffen in der Dunkelheit.

Aber wie? Es sind vielleicht Situationen, Lebenslagen, wo wir etwas auf Licht bringen können, wenn wir für Gerechtigkeit einsetzen, wenn wir auf Gott hinweisen, und sein Licht in dem Leben von anderen Menschen einbringen.

Dieses Licht bringt vieles mit sich. Dieses Licht kann uns auch Glaube, Liebe und Hoffnung geben. Und dadurch auch Freiheit. Freiheit von vielen Dingen und Freiheit auf vielen Sachen. Wir können frei sein von vielen Zwängen. Von Einkaufsstress am Black Friday z.B. Wir können aber frei sein auf bestimmten Wegen, in unseren Entscheidungen, dass wir frei sind, z.B. auf anderen Menschen zu helfen.

Heute ist der erste Adventssonntag. Advent ist eine sehr beleuchtete Zeit. Wir sehen sehr viele Lichter rund um uns. Ich hoffe aber, dass wir das innerliche Licht Gottes in uns sehen und merken können. Was uns zu ihm zum ewigen Gott führen kann. Und dann vielleicht kann durch uns, durch unser eigenes Licht auch anderen Menschen erreichen.

**Alapige: Mt 5,14-16 Ti vagytok a világ világossága. Nem rejthető el a hegyen épült város. Jn 8,12; Fil 2,15 15 Lámpást sem azért gyújtanak, hogy a véka alá tegyék, hanem a lámpatartóra, hogy világítson mindenkinek a házban. Mk 4,21; Lk 8,16; 11,33 16 Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.**

Drága Testvérek. Hogyha tisztán látunk az egy nagyon jó dolog. Nemcsak azért, mert a szemünk nem romlik el, hanem mert akkor éles a kép. Akkor élesek a kontúrok, és biztonságosabban járunk, s haladunk előre. Vagy teljesebb képet alkotunk arról ami körülvesz minket.

Mivel tudják a testvérek, hogy sok ezer kilométert megteszek és sokat úton vagyok gépkocsival, ezért hadd hozzak egy autós hasonlatot: jó pár ismerősöm, s barátom közül sokan nem szeretnek éjszaka vezetni, mert amikor felkapcsolják a lámpát akkor nem látnak el csak pár száz méterre. Még akkor is hogyha reflektorral mennek. Nem látnak el messzire, s ezért van bennük egyfajta tartás, félelem attól, ami az úton jöhet. Különböző vadak, vagy valamilyen más forgalmi akadály.

Az éjszakai vezetés ilyen. Ezzel számolni kell. S hogyha a világot úgy fogjuk fel, mint egy helyet, ahol a társadalomban sokszor morális, etikai értelemben sötétség van, egyfajta űr van, akkor valóban az ember, mint olyan lény, aki próbál jó és rossz között különbséget tenni, s a keresztyén ember is egyfajta világosságot gyűjthet. Hogy legyen, ami utat mutat, ami irányt adhat. A keresztyén olvasatban azonban ezt nem magától teszi az ember.

Hiszen tudjuk jól, hogy tanuljuk ezeket a dolgokat. Látjuk például éppen a gyermekeken, hogy sokat számít a nevelés kérdése. Hogy valaki miként mutatja meg a gyermeknek, hogy mit szabad és mit nem. Hogy mi a jó és mi rossz. Hogy különbséget tudjon tenni, s majd később amikor majd önálló döntéseket kell hozni, akkor azt annak fényében tegye meg, amit kapott, amit tanult.

S milyen szépen mutatja meg a nyelv ezt. Annak fényében... annak fényében, annak világosságában, amit mi is tanultunk, mi is kaptunk, s hozunk Jézus Krisztus által. Ami a belső indíttatásunk. A belső meggyőződésünk. Merthogy azt adjuk tovább a gyermekeknek s a konfirmandusoknak is. S arról tanulunk élethosszan keresztül.

S az a kérdés, hogy mi is ez a fény. Mi is ez a világosság? Honnan jön? Nos mi úgy hisszük, hogy Isten ad, világosságot, nemcsak fotonokat, nemcsak a Napot meg a Holdat és csillagokat, hanem etikai - morális útmutatást is. Olyasmit, ami a mi életünkbe, de mások életébe is világosságot adhat. Olyasmit, ami szabaddá tehet minket. S előbbre vihet akkor is, amikor talán nagyon látszik a sötétség, s kevésnek a fény.

Adja meg Isten, hogy lássuk világosságát, s tudjuk azt továbbadni magunkon keresztül ebben az adventben is. Ámen.

*Isten gazdag áldását kívánva*

*Gottes reichen Segen wünschend,*

*Kádas Richárd László*